

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 16314

гр. София, 13.05.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав, в
закрито заседание на 13.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

като разглежда дело номер **4912** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166, ал. 4, във вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).
Образувано е по жалба на ИН ТАЙМ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя А. Р. Б., чрез Адвокатско дружество „Г. и съдружници“, с пълномощник адв. Г. И., срещу Решение № 1040-21-222 от 14.04.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отменено Разпореждане № 33606 от 03.01.2024 г. на длъжностно лице по чл. 60 ал. 1 от КСО и е прието за трудова злополука по чл. 55, ал. 2 от КСО настъпилото на 23.01.2023 г. внезапно увреждане на здравето на И. А. Г., във връзка с Декларация с вх. № 917 от 24.10.2023 г. Искане се отмяната на Решение № 1040-21-222 от 14.04.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град и присъждане на разноски за съдебното производство.
С жалбата е направено особено искане за спиране на предварителното изпълнение на Решение № 1040-21-222 от 14.04.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което се твърди, че предварителното изпълнение на обжалвания акт би причинило на оспорвания значителна и трудно поправима вреда, тъй като е предпоставка за евентуални неоснователни претенции за обезщетение, а от друга страна – спирането на предварителното изпълнение не би довело до вреди за административния орган или за пострадалото лице.

Административен съд София - град, III отделение, 16-ти състав, като съобрази доводите в жалбата и представените доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Съдът намира искането за допустимо, съобразно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК, съгласно която „при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорвания съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорвания значителна или трудно поправима вреда“. Искането е подадено от легитимирано лице – адресат на оспорвания индивидуален административен акт, ведно с жалбата срещу същия.

По същество:

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 166, ал. 1 от АПК, оспорването спира изпълнението на административния акт. Според чл. 60, ал. 1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта, или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес. Съгласно ал. 4 на чл. 166 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. В случая предварителното изпълнение на решението на директора на ТП на НОИ, постановено във връзка с жалби срещу разпореждания по чл. 117, ал. 1, т. 2 от КСО, е предвидено с нормативната разпоредба на чл. 118а, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване, съгласно която обжалването пред съда на решенията на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2, не спира изпълнението им. В частност последното важи за разпореждането по т. 2, б. "г" – относно разпорежданията за признаване на трудова злополука.

По съществото на особеното искане съдът съобрази:

Материалните предпоставки за спиране на предварителното изпълнение са тези по чл. 60, ал. 1 АПК и следва да бъдат посочени и доказани с предявяване на искането по чл. 166 АПК.

В процесния случай е налице формално направено искане за спиране на предварителното изпълнение без доказателства за наличието на значителна или трудно поправима вреда в резултат от допускането му. Твърдението, че допускането му би довело евентуално до неоснователно заплащане на обезщетение за трудова злополука, е неоснователно. На първо място, бъдещо несигурно събитие е евентуалната отмяна на процесното решение на директора на ТП на НОИ С.-град в резултат от съдебното му обжалване. На следващо място, по делото липсват каквито и да било данни, че лицето, прието за пострадало при трудова злополука, е предявило било съдебно, било извънсъдебно претенция за заплащане на определена сума за обезщетение към жалбоподателя. В този смисъл да се твърдят значителни вреди, без да е посочено тяхното финансово изражение, е необосновано с оглед материалноправните предпоставки за спиране на предварителното изпълнение на акта, допуснато по силата на закона, следователно не може да доведе до извод за настъпване на затруднения, свързани с изплащането на парични суми. Липсата на данни за каквито и да било предприети действия спрямо жалбоподателя във връзка с отправена претенция за изплащане на обезщетение е в разрез с твърдението на дружеството, че ще претърпи вреди, а още по-малко доказва тяхната значимост и/или характера им на трудно поправими. На следващо място, настъпването на вреди не е нито пряко, нито непосредствено, а само хипотетично /при това с неизяснено материално изражение/, тъй като лицето може изобщо да не предяви претенция. В този смисъл квалифицирането на една злополука като трудова не влече задължително след себе си предявяване на искане за изплащане на обезщетение. Подобно действие е изцяло предоставено на волята на осигуреното лице, респективно предявяването на подобно искане е невъзникнал факт, същият е предполагаем само в качеството му възможност, на право, което има лицето, но не и под формата на реално осъществил се в действителността факт, който има предвидените в закона юридически последици. В този смисъл настъпването на значими и трудно поправими вреди няма как да бъде обвързано с предварителното изпълнение на акта.

С оглед всичко изложено съдът счита, че не са налице основания да се приеме за обосновано настъпването на значими и трудно поправими вреди за оспорващия в резултат от

предварителното изпълнение на посочения акт, така както следва от нормата на чл. 166, ал. 2 от АПК.

При горните изводи настоящият съдебен състав намира за недоказано, че предварителното изпълнение на административния акт е от естество да причини на жалбоподателя такива вреди, които по степен на важност да са от категорията на изброените в чл. 166, ал. 2 от АПК и да са противопоставими на защитените от чл. 60, ал. 1 от АПК обществени интереси и цели, следователно искането за спиране на изпълнението на акта се явява неоснователно и следва да се остави без уважение.

С оглед на всичко гореизложено Административен съд София-град, Трето отделение, 16-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ИН ТАЙМ ООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя А. Р. Б., на основание чл. 166, ал. 4 от АПК за спиране на предварителното изпълнение на Решение № 1040-21-222 от 14.04.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отменено Разпореждане № 33606 от 03.01.2024 г. на длъжностно лице по чл. 60 ал. 1 КСО и е прието за трудова злополука по чл. 55, ал. 2 от КСО настъпилото на 23.01.2023 г. внезапно увреждане на здравето на И. А. Г., във връзка с Декларация с вх. № 917 от 24.10.2023 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: